

FOAIE PAROHIALĂ

28 august - 3 septembrie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul

luni, 29 august 2022; ora 11.00 Sfânta Liturghie

RUGĂCIUNE

Iată, Doamne Isuse Cristoase... am venit la Tine – precum cel care a venit după Tine, dar care te-a trădat: Credincioși, dar de atâtea ori infideli față de Tine, am venit – pentru a mărturisi legătura ascunsă dintre păcatele noastre și chinurile Tale, dintre lucrarea noastră și a Ta, am venit deoarece știm că Tu poți și vrei să ne ierți. Pentru că Tu ai pățimit pentru noi – ești Răscumpărătorul nostru, ești Speranța noastră.

Doamne Isuse, Răscumpărătorul nostru, însuflă în noi dorința și încrederea în iertarea Ta, întărește voința noastră de a ne converti, ajută-ne să ne împărtășim din deplinătatea și bunătatea îndurării Tale.

Doamne Cristoase, Răscumpărătorul și Învățătorul nostru, oferă-ne puterea de a ierta pe semenii noștri, pentru ca și noi să ne putem împărtăși cu adevărat de iertarea Ta.

Doamne Isuse, Răscumpărătorul și Păstorul nostru, oferă-ne puterea de a iubi, pentru că Tu dorești ca după exemplul Tău și cu ajutorul harului Tău să Te iubim pe Tine și pe toți aceia care sunt pentru noi frați în Tine. Amin.

(După Papa Paul al VI-lea)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Anamaria Scurt** și **Bogdan Ionuț Pop**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

FOAIE PAROHIALĂ

28 august - 3 septembrie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Tăierea capului Sfântului Ioan Botezătorul

luni, 29 august 2022; ora 11.00 Sfânta Liturghie

RUGĂCIUNE

Iată, Doamne Isuse Cristoase... am venit la Tine – precum cel care a venit după Tine, dar care te-a trădat: Credincioși, dar de atâtea ori infideli față de Tine, am venit – pentru a mărturisi legătura ascunsă dintre păcatele noastre și chinurile Tale, dintre lucrarea noastră și a Ta, am venit deoarece știm că Tu poți și vrei să ne ierți. Pentru că Tu ai pățimit pentru noi – ești Răscumpărătorul nostru, ești Speranța noastră.

Doamne Isuse, Răscumpărătorul nostru, însuflă în noi dorința și încrederea în iertarea Ta, întărește voința noastră de a ne converti, ajută-ne să ne împărtășim din deplinătatea și bunătatea îndurării Tale.

Doamne Cristoase, Răscumpărătorul și Învățătorul nostru, oferă-ne puterea de a ierta pe semenii noștri, pentru ca și noi să ne putem împărtăși cu adevărat de iertarea Ta.

Doamne Isuse, Răscumpărătorul și Păstorul nostru, oferă-ne puterea de a iubi, pentru că Tu dorești ca după exemplul Tău și cu ajutorul harului Tău să Te iubim pe Tine și pe toți aceia care sunt pentru noi frați în Tine. Amin.

(După Papa Paul al VI-lea)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Anamaria Scurt** și **Bogdan Ionuț Pop**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Iertați, iertând

Spre deosebire de logica întâlnită în lumea în care trăim, în Împărăția cerurilor adevărata problemă nu o reprezintă datoriile pe care le avem, ci cele pe care ceilalți le au la noi. Evanghelia de astăzi se numește a Datornicului nemilostiv și dintre cele două cuvinte, cel problematic nu este primul, datornic, ci cel de-al doilea: nemilostiv. Oricât de ciudat ar părea, cele mai mari obstacole înspre mântuire nu sunt greșelile noastre. Pe acelea Dumnezeu este tot timpul gata să ni le ierte, oricât de mari ar fi. Sfânta Tereza de Lisieux cântă îndurarea Domnului spunând că cel mai mare păcat imaginabil, în fața iubirii lui Dumnezeu este la fel ca o picătură de apă aruncată pe un rug aprins. Cel mai mare obstacol este lipsa îndurării față de frații noștri: ea ne blochează cu adevărat calea spre mântuire! La fel ca în povestea despre acea femeie care chiar dacă nu făcuse prea mult bine în timpul vieții, atunci când moare, i se ia în considerare faptul că odată, a dăruit o ceapă verde unei femei nevoiașe. Dumnezeu privește cu îndurare spre ea și femeia, agățată de cozile cepei este gata să fie trasă înspre Rai. În schimb, în momentul în care începe să se înalțe, alte suflete se agață de picioarele ei și încep să urce și ele înspre locul de veșnică fericire. Femeia începe să dea din picioare nemulțumită, convinsă că era un privilegiu destinat exclusiv ei. În acea clipa cozile de ceapa se rup făcând să piară șansa de mântuire acordată de Îndurarea Divină.

În evanghelia de duminică trecută, a vindecării lunaticului, am văzut că Dumnezeu ne dăruiește, prin credință, atotputernicia Sa. Isus ne spune: totul este cu putință celui ce crede. Astăzi vedem că și iertarea este pusă la îndemâna noastră și de aceea nu-l putem acuza pe Domnul că nu ne iartă: primim iertarea, dacă știm să o și daruim, dacă intrăm într-o logică a iertării. Cele două mari porunci ale iubirii, de Dumnezeu și de aproapele, despre care Isus ne spune că în fapt constituie una singură, le regăsim de-a lungul întregii Sfinte Scripturi, sub forma unor nebănuite reciprocități. Este suficient să ne gândim doar la câteva exemple: cu ce măsură vei măsură, cu aceea ți se va măsură și ție. Sau: iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși. Ori de asemenea: nu judeca și nu vei fi judecat. Putem găsi multe altele, din care să înțelegem un lucru esențial: că e vorba de noi înșine, de aproapele sau de Dumnezeu, nu putem schimba registrele. Ceea ce alegem, aplicăm la toate nivelele. Dacă nu vom ierta aproapelui nostru, nici Dumnezeu nu ne va ierta, și în mod paradoxal, nici noi, nouă înșine, nu vom fi capabili să ne dăruim iertare. Invers, în momentul în care primim iertarea Cerului și simțind dulceața îndurării o dăruim și celorlalți, vom ști să fim îngăduitori și înțelegători și față de noi înșine atunci când greșim. Iertați, așadar, să știm să dăruim și noi iertare.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla

Iertați, iertând

Spre deosebire de logica întâlnită în lumea în care trăim, în Împărăția cerurilor adevărata problemă nu o reprezintă datoriile pe care le avem, ci cele pe care ceilalți le au la noi. Evanghelia de astăzi se numește a Datornicului nemilostiv și dintre cele două cuvinte, cel problematic nu este primul, datornic, ci cel de-al doilea: nemilostiv. Oricât de ciudat ar părea, cele mai mari obstacole înspre mântuire nu sunt greșelile noastre. Pe acelea Dumnezeu este tot timpul gata să ni le ierte, oricât de mari ar fi. Sfânta Tereza de Lisieux cântă îndurarea Domnului spunând că cel mai mare păcat imaginabil, în fața iubirii lui Dumnezeu este la fel ca o picătură de apă aruncată pe un rug aprins. Cel mai mare obstacol este lipsa îndurării față de frații noștri: ea ne blochează cu adevărat calea spre mântuire! La fel ca în povestea despre acea femeie care chiar dacă nu făcuse prea mult bine în timpul vieții, atunci când moare, i se ia în considerare faptul că odată, a dăruit o ceapă verde unei femei nevoiașe. Dumnezeu privește cu îndurare spre ea și femeia, agățată de cozile cepei este gata să fie trasă înspre Rai. În schimb, în momentul în care începe să se înalțe, alte suflete se agață de picioarele ei și încep să urce și ele înspre locul de veșnică fericire. Femeia începe să dea din picioare nemulțumită, convinsă că era un privilegiu destinat exclusiv ei. În acea clipa cozile de ceapa se rup făcând să piară șansa de mântuire acordată de Îndurarea Divină.

În evanghelia de duminică trecută, a vindecării lunaticului, am văzut că Dumnezeu ne dăruiește, prin credință, atotputernicia Sa. Isus ne spune: totul este cu putință celui ce crede. Astăzi vedem că și iertarea este pusă la îndemâna noastră și de aceea nu-l putem acuza pe Domnul că nu ne iartă: primim iertarea, dacă știm să o și daruim, dacă intrăm într-o logică a iertării. Cele două mari porunci ale iubirii, de Dumnezeu și de aproapele, despre care Isus ne spune că în fapt constituie una singură, le regăsim de-a lungul întregii Sfinte Scripturi, sub forma unor nebănuite reciprocități. Este suficient să ne gândim doar la câteva exemple: cu ce măsură vei măsură, cu aceea ți se va măsură și ție. Sau: iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși. Ori de asemenea: nu judeca și nu vei fi judecat. Putem găsi multe altele, din care să înțelegem un lucru esențial: că e vorba de noi înșine, de aproapele sau de Dumnezeu, nu putem schimba registrele. Ceea ce alegem, aplicăm la toate nivelele. Dacă nu vom ierta aproapelui nostru, nici Dumnezeu nu ne va ierta, și în mod paradoxal, nici noi, nouă înșine, nu vom fi capabili să ne dăruim iertare. Invers, în momentul în care primim iertarea Cerului și simțind dulceața îndurării o dăruim și celorlalți, vom ști să fim îngăduitori și înțelegători și față de noi înșine atunci când greșim. Iertați, așadar, să știm să dăruim și noi iertare.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla